

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר ה.

מסורת הש"ס

(א) [מכרין לך]. (ב) עירובין נא.  
מטות יג: הולין סה. יבמות ח:  
נדה כב: יומא כ: הוריות ח:  
מנחות ד: סה. בסדרות לב,  
(ג) ק"ח אכ"ח. (ד) ל"ב,  
(ה) תמורה יד: (ו) טס וסדר  
עולם מ"ד, (ז) לקמן טג. נדרים  
ד: פטות ח. סנהדרין כב: מ"ק  
י"ח: (ח) "ע"י חוספית תמורה  
י. ד"ה ארחמך, (ט) לעיל ג:  
וש"נ, (י) קירקא כהן, (יא) ל"ל  
ס"ב (ל) צ"ל משפח.

נוסחת הריב"ן

(א) כְּתוּרָה שָׁן: (ב) יוֹם עֲמֻלָּה:  
(ג) גִּמְזוּר לֵה כְדֻמְחִיב:  
(ד) דְּשֻׁלָּיִם יוֹם: (ה) לֵהֵר לֵא:  
(ו) וְלִיחָה לְמִיחָה (כִּי) לִיחָה  
כִּכְיִ: (ז) וְלִיחָה יוֹסִי:  
(ח) וְלִיחָה יוֹסִי: (ט) אֲחִי: (י) לִי  
יוֹם: (יא) (כִּי) לִיחָה כִּכְיִ:  
(יב) שִׁיחָה: (יג) לְמִיחָה: (יד) לִיחָה  
מִיחָה שִׁיחָה: (טו) לִיחָה וְלִיחָה  
עַל כִּי: (טז) שִׁיחָה: (יז) יוֹסִי:  
(יח) לִיחָה כִּכְיִ:  
(יט) מִיחָה: (כ) מִיחָה:

## הגהות הב"ח

(ב) יש"י ד"ר וסא ר' סא  
ובר דהמא גאס:

גליון הש"ם

תוס' ד"ה ס"ט נבי בהגיס.  
וא"כ נ"ה ובר' ק"ל הא  
פשיטא דל"ן ללמוד ג"כ מנדר  
סמך דקמ"ס סמך עולם וגו'  
עד"ן מיתרו מנדר אל"ל  
דלפ"ן מחלה סמך מנדר פ"ד  
פ"ד דג"י סמך שיעור ג' י"ס  
ואח"כ הע"ס נבי סמך מנדר  
סוכו דר"ה דלפ"ן סוכו ג'  
י"ס וזהו העיקר מה דר"ט  
למ"ק שיעורא דמנדר כמה  
ה"ו וזה שיעורא למ"ק ע"ן  
וא"כ מנדר סמך:

## הגהות מהר"ב

**רנשבורג**  
**א** [תוס' ד"ה הי' (מקק)]  
 ארבעים שנה למח' וכו' תלה  
 מרידת ואכזשולוס בשאלת להס  
 מלך. נ"ב כאן הס"ד ואח"כ  
 מה"ד שיהא [שנת יוד] ח"מ:

### הגהות התוספות

1. י"ל יהא רבי הוא דלמא
- אין יתום כ"י. 2. י"ל ככל
3. י"ל אהי. 4. י"ל מ' ואות
- למיד נחמק. 5. י"ל ולפי
- שמרדו. 6. כן סה"ד ומה"ד
- היא שנת עשר כ"י ויתנת שהיה
- נחמק. 7. תיבת אותה נחמק.
8. י"ל ולפי' ותיבת ופי'
- נחמק. 9. י"ל הכתובים.

מוסף רש"י

ואין ימים פחותים  
משנים. ללא תשאל ביד לוח  
פחות משי ימים (שד"ח דף א'  
ו' וזו היתה שכיבה זו היא ביאה.  
לכן נאמר שזה שזו מזה יצאה  
לכן נאמר י' כלומר יצא  
מזה שזה תשיבה לביאה כמו  
דסוף מדרשו סיבב זו מדרשו  
דמה (וזה כב) דלפי' דלא  
דמו קריל להדיד, מין  
המדרשו כביאה סכן משמע  
דיעני כזה מזה שזה יצא  
י' ודא רש"י שדוכין  
(בבבא).

פי' הרא"ש

מה להלן ייב חדש וכתוב עד מלאת לו שנה חמיסה. והא (רבי הוא) דאמר התם בערכין אין ימים פחותים משנים

הו ימים תהיה גאולתו מה להלן י"ב  
לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה:  
ה מגלח אחת לל' יום: **שכן מלינו**  
**רבי הוא דאמר.** במס' ערכין (דף לא.)

ויליף ימים ימים מבר  
י"ב חדש אף בא י"י  
מגלה אחת לל יום  
מערב שבת לערב  
מזלם שנגלחם מע  
דרכי יליף מבתי ער  
דאמר אין ימים פח  
שוה משום כבוד ג  
כבוד ואימא ב' שני  
שנים ימים דני ימים  
שאינן עמך שנים ו  
שנים ואימא ל' יום  
דני ימים שאין עמך  
עמך חדשים ואל

חרשים ואימא מהבכ  
 ימים מימים ואין דג  
 נפקא מינה והא תנא  
 הכהן ובא הכהן זו ה  
 הני מילי היכא דליכא  
 דאיכא דמי ליה מלכא  
 דאמרי מנא ידעינן דמי  
 דילמא ארבעה יומי  
 ירחין חד זימנא תריין  
 נהוראי אומר מגלח  
 טעמא גבי כהנים מ  
 איכא כובר ר' יוסי  
 לערב שבת מאי איש  
 יום טוב שחל להיות  
 מגלחין הוא לא מגנ  
 צפרא דמעלי שבתא  
 לא מגלח עד פניאי  
 מאי עבידתיהו ר'  
 רבי יהושע לקץ מ'  
 תנא אשתה שנה ו  
 שנת עשר לשמואל  
 נזירות ל' יום גמ'  
 מתנא אמר קרא  
 בגמטריא תלתין הוו  
 נזיר ונזיר האמורים  
 ורב מתנא נמי ג  
 לך ההוא לדרשה  
 לאסור יין מצות  
 יפליא לגדוד נדר

[illegible]

מסוּמָם דְּכָתִיב עַד מֵלֶאֱת לֹא שָׁנָה תְּסִימָה גְּאוּלָּה. אֲלֵּי  
הָ בִּיאָה חוֹלֵץ וְקוֹצֵה וְיִטַּח וְנוֹתָן לֹא שָׁבַע אִף שִׁיבָה  
מֵעוֹתָן חֵד קֵא דְרִישׁ לִיה בְּ"ש: דִּילְמָא ד' רִיחִי חֵד  
שִׁים וּב' הַאֲחֻרָּתִים מִב' חֲדָשִׁים לִב' חֲדָשִׁים. הַלָּכָּךְ

<sup>7</sup>אם נראה שיש להבחין בין חזקת מלכות בנתינת המלוכה לבין חזקת מלכות בעת ההנהגה, ראו דברי הרמב"ם פ"ד מה' מלכים.

ערי חומה מה התם  
חדש ר' נהוראי אומר  
רבי יוסי אומר מגלח  
בת שכן מצוינו בבני  
ש לע"ש מאי מעמא  
חומה והא רבי הוא  
ר' משנים הא גזירה  
ר' ובשני ימים ליכא  
דכתיב: ויהי מקץ  
זמאן עמקו שנים מימים  
ויוכת זה שיש עמו  
כתביב יעד חדש ימים  
חדשים מימים שאין  
יוכיח זה שיש עמו  
מימים מימיה וגו' דנין  
ימים מימימה ומאי  
דבי ר' ישמעאל וישב  
א שוכה זו היא ביאה  
דרמי ליה אבל היכא  
תלי ליה ליפנין <sup>א</sup>איכא  
מלא ירחין חד זמנא  
ששתא <sup>ב</sup>(א"י) ארבעה  
ירחין בחד זמנא רבי  
חת לשלשים יום מאי  
זמנא דאיכא כוכב ה"ל  
מזל מגלח מערב שבת  
א ביניה לשאר אחוריה  
באמצע שבת דאחוריה  
ח א נמי לגלותי מן  
אחוריה מגלחין איהו  
<sup>ג</sup>הני ארבעים שנה  
נהוראי אומר משום  
ננה ששאלו להן מלך  
ששאלו להן מלך היא  
דמתי: **מתני'** <sup>ד</sup>סחם  
מקדוש מלי אמר רבי  
קדוש יהיה יהיה  
<sup>ה</sup>בר פדא אמר כנגד  
תורה ל' חסר אחת  
ף מגזיר גזרו אמר  
<sup>ו</sup>מין ושכר יויר  
כין רשות <sup>ז</sup>כי  
ניזר להזיר מלמד

למנון בערב יום טוב והוא  
משום דלגני דדיהוה יהוה  
והוא ורבי יוחנן הולך מן המדברות  
שם ה' שנה. דכתיב ויש  
מלך. ויהי שנת עשרה  
יום ליום אחד שנתו שמואל  
שמואל בעולם שהיה קרף  
ולא אלה ד' חדשים ויום שמואל  
מן יום אחד אומר שמואל  
ומה שנתו שמואל ויום שמואל  
על הכסף ולמדנו ששמואל  
יום שנים שמואל ויום שנים  
כמה שנים היה שמואל והיה  
שמואל שמואל ויום שמואל  
דא שמואל כנגד נזיר נזיר ויום  
היה נזיר נזיר והיה נזיר והיה  
שמואל לשון נזיר אלה לשון  
שמואל ויהי שמואל ויהי שמואל  
דכתיב ויהי שמואל ויהי שמואל  
ויהי שמואל ויהי שמואל ויהי שמואל

גימט' דלאו מייג מדות היא שהתורה  
דלא קחשיב דלשון כתר ונזר הוא  
מלמד דש"ג מלה: הנהו נזיר נזור  
כולהו למגינא דהנהו לאו דל

דדריש מימים תהיה גאולתו שאין משני ימים. (והא א"ר כו') הכי נמי דצב' ימים ליכא כוונד ומסתמא לא וית דימים דהיינו שנה תהיה גאולתו וגואל אחרי צ' ימים כל השנה

ודכתיב תמריה ואם לא בגל ער  
 נחלת לו שנה תמריה קאמל  
 ששנה. **תלכנה** בגיט  
 ששנה. ומשמע בקוף כל ג' חדשים  
 שכלו לרחות ומשז מנח ידע' דמחלקין  
 ששנה בשנה דילמא תרין ירחין בחד  
 ששנה ו' ירחין בחד ומנח יז' ירחין בחד  
 ששנה ו' ירחין דילמא לא הוה ידעין  
 ויסיבול להיות שאין הדבר (עוד) להבי  
 תלכין ערב חמשי ערב. **מ"ה** גבי  
 הלויס [ארכאב] חובה: וא"ח גבי  
 הבעי' עמלם ילפי' (תעני ה.) מתקם נז'  
 ופרע פרע דמחלקין אחת לשלשים יז'  
 וא"ח ילפי' נזיר עולם מתקם שזר  
 ופרע שלשים יז' ו"ל דלא מסתבר  
 ויהי ללמוד קדושה עולם מקדושה  
 ששנה ולכזי ילפי' מכהנים אע"ג דלמד  
 ק"ל הלמד מוסד דכתיב נזיר קדושה  
 עולם אהו: **מ"א** יוצא ביניה  
 ששאר יוצאין וא"ח יוצאין דליכא  
 שיעיביה קרבות דהוא מביא ולא הן  
 ילפי' דה"ק מנח ילפי' ביניה בתחלת  
 קאמל קדושה רביה מקן ימים אחר:  
 נגלה תשום דבתחלת ימים אחר:  
**הנ"ה** (מקין מ' שנה מ"א. פי' דליכא  
 למור נזיר' שנה (מנח) למלכות

[illegible]

מנלה עד ערב שנת. ואי קשיא נ' מחיר לעמיה דאבשלוס הוייל ובעל דמי מליס להסחרמ ערב שנת לעיבוי. ה"י מקח מ' שנה: מ"א עבדיטריס. הרמח. שאבשלוס ה"י יודע שפדיר שאל דהיינו נחמיל המלכות ועלמה לא פקח ואשים שמך שאל בעצמו וטעה אבשלוס ואמר עכשיו הגיע מלכו שמואל ואילו שיהיה נחמיל ה"י לא לשלם א' דכחיז ועלי הכהן יושב המעברס מה יולד שמואל ואמר יונס כ' שמואל י"ב שנים ועלי הכהן יושב כ' שנה שאלך א' הכהן להוציא אל על ושפדיר שאלך א' שנים ו' ה"י יודרו האמור כ' נזיר שכן ל' הסדר כהן מרו הדין מרו טביר העיר דידר כהן כמו הארנוס: נזיר להזיר נזירות כל כהן ו' ואכלה מונס שמי נזירות כדכר ו' ונחמיל מני מל' למינחמיל אלו

שבת בהן: כנגד נזיר נזרו נזור וכו' ול' חסד א  
גמנין כליאל: ורב מתנא גילף מנזיר נזור דמסתב  
א. אתא. קצת מינייהו ודרשינן להו הלכך לאו למני  
מגלי על אינך דכמו דהנך למנינא אינך נמי למני

עין משפט  
נר מצוה

לֵא אִי מִי פִיג מַהִל נִדְרוֹת  
הַלֵּס יֵב:  
לֵב בִּי שֶׁס הִל אֶסֶמֶג  
לֵאזֶן רַמֵּג:  
לֵב גִּי מִי שֶׁס הַלֵּס וְהִל יֵ:

תורה אור השלם

1. ואשי כי ימכר ביתי  
משועבד ערקה וקחה  
לעלותי עד רות נתמכר  
ימשי תהיה אלתה;
2. ויהי מקץ שנהים ימים  
יפרעה חלם נדוד עמד על  
הדאר; בראשיתא מא
3. עד חדש ימים עד אשר  
יצא מאמסכו וימכר  
לך יתן כי בנאסחא לא  
אשר כרכבסו בנאסחא  
לאמר לקח זה יקאנו  
ממכרכי כי
4. מימים ימיה חלנבסו  
בשר נאנת לחות לא  
פחת הלעליז ארבעת  
מים שנה; שטופים י
5. ושם בדחן ביום השמיני  
יקרא ויהי פשה תנע  
בקרחת הקח;
6. ויהי נדוד יתר תער  
על יכרל בעד ראשו עד  
למאת המסא אשר חיר  
קדש יהיה נדוד פער שער  
מסכרו י
7. ומשכר ביתי תמן י
8. וקחה ויבן א שותה לא  
משכרת ענבים א שותה  
וענבים חלם יכרשם לא  
אכל; מסכרו י
8. דבר אל בני ישראל  
ואמרת אלם איש או  
אשה כי יפלא לנדוד י  
לנד לחור י

פי' הרנ"ש (המשך)

שקטן קרא דערפאר:  
 וליף משה דרפאר:  
 נבי תריס משותא אדמונד  
 נבי ומגדו נזוי וליף שר  
 [פון] לוי גמולתי וליף  
 וליף שבתורין מ' כיג אר  
 דאס וויסן פון עולם משותא  
 נזוי משה דרפאר דאס  
 ומושל משה שדלמו פון  
 נזויור הכולי וליף מכות אר  
 ספקה כחוננו משה  
 אביא בעלזא וליף אר  
 [אחרון] דאס פילי אר  
 צען הלוח משותא וליף  
 דוקא קרא דערפאר:  
 מילח אס יבולה גלוח אר  
 ארסא כסח יבולה נזויור  
 וליף מילכיס אר צען  
 מאי בעינורו אר גלוח אר  
 הלח גמולתי וליף אר  
 קארט שפאנין פון בהמור  
 שדואו רועה גלוח כרין  
 נזוי ארסא גלוח אר שפאנין  
 הבא קרעבונזי אר אר

היווה ארץ, מלך מלח  
מלך. ורואה ארץ מלך  
לך מלך עולם הבא  
קרבנותי: ורואה עבדיו  
מאות חשבונות וחתה המהרה  
לך מלך: שישאלו להם  
מקום של אשכולות ושיסאלו  
שפרויה מלכות בל ידו מן  
מפרדות ישראל שישאלו  
מלכות של עולם ושאל  
להם מלך: ומה יענינו להם  
אם כרחי ידנו מהם וזה  
ש' מה ש' צלוח מלך  
וזה ש' וזה מפרס מלך  
הרנינו צדק צדוקה מלך  
כל שאמר הרנינו צדוקה  
ובין שאמר הרנינו צדוקה  
כל שאמר הרנינו צדוקה  
ועד ש' העולם וזה הרנינו  
ל' יום. ארץ מלך צדוקה  
אתה צדוקה ידוקה צדוקה  
כל שאמר הרנינו צדוקה  
מחת מלך: וזה העולם  
ועד ש' העולם וזה הרנינו  
עולם: וזה גבסטריו  
חלוקה: וזה ארץ מלך

הם לבד מזר אלהיו על ראש  
רא שפי רכלהו איכתבי למניינ  
נא איכתבו: (2) מדהנהר למניינ  
נא ותרת שפע מינייהו: